

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 18C/275/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213232395
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jakub Obert
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1213232395.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Jakubom Obertom v právnej veci žalobcov: 1/ Z. P., X.. XX.XX.XXXX, V. L. L. XX, J., 2/ J. L., X.. XX.XX.XXXX, V. L. J. XX, R. E., 3/ J. L., X.. XX.XX.XXXX, V. L. J. XX, R. E., žalobcovia 1/ až 3/ zastúpení: E.. H. J.Ý., X.. XX.XX.XXXX, V. L. E. X. X, L., proti žalovaným: 1/ Energetic Systems, s.r.o., so sídlom Šamorínska 10, Bratislava, IČO: 46 780 751, 2/ Mgr. Zuzana Ritter, súdna exekútorka, so sídlom exekútorského úradu Jilemnického 37, Dunajská Streda, IČO: 37 844 474, 3/ FactoFin Plus, spol. s r.o., so sídlom Šamorínska 10, Bratislava, IČO: 46 335 021, žalovaní 1/ a 3/ zastúpení: JUDr. Tomáš Balážik, advokát, so sídlom Šamorínska 10, Bratislava, IČO: 40 184 013, o vylúčenie výťažku z dražby z rozvrhu, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh žalobcov 1/ až 3/ na prerušenie konania zamietá.
- II. Súd žalobu zamietá.
- III. Žalovaný 1/ má voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- IV. Žalovanej 2/ sa náhrada trov konania nepriznáva.
- V. Žalovaný 3/ má voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 19.09.2013 a doplnenu dňa 16.03.2016, dňa 15.05.2019 a dňa 28.10.2019 sa žalobcovia domáhali proti žalovaným vydania rozsudku, ktorým by súd vylúčil výťažok z dražby nehnuteľnosti zo dňa 25.02.2013, na ktorú bol udelený príklep rozhodnutím Okresného súdu Pezinok č. k. 15Er/1679/2008-203 zo dňa 03.04.2013, z rozvrhu výťažku. Žalobu odôvodnili tým, že žalobca 1/ podal žalobu o vylúčenie veci z exekúcie, ktorá sa vedie na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/315/2012, pričom v čase podania žaloby bola táto vec vedená na Krajskom súde v Bratislave. Vydraženou nehnuteľnosťou bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v katastrálnom území X., ktorá nebola evidovaná na liste vlastníctva, a to rodinný dom postavený na parcele č. XX, zastavané plochy a nádvoria, o veľkosti XXX m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX. Okresný súd Pezinok uznesením č. k. 15Er/1679/2008-190 zo dňa 28.12.2012 rozhodol o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie z dôvodu, že speňažovaný predmet exekúcie (rodinný dom) nie je vo vlastníctve povinného. Súd zároveň v odôvodnení uviedol, že v prípade, ak bude vec predaná skôr, ako sa rozhodne o vylučovacej žalobe, je to právny titul na zmenu žaloby na domáhanie sa vylúčenia výťažku z dražby z rozvrhu. Žalobcovia preto z opatrnosti podali žalobu v tomto súdnom konaní.

Uvedená exekúcia bola nariadená na základe rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. Z-2-34Cb/139/96-94 zo dňa 15.02.2001. Súd poveril exekútora E.. B. R. poverením č. XXXX XXXXXX zo dňa 04.01.2002 vykonaním exekúcie voči žalobcovi 2/ o vymoženie sumy 43.247,63 eur s

príslušenstvom. Exekúcia bola vedená pod sp. zn. 15Er/1679/2008, Ex 1644/2001, pričom predaj rodinného domu bol vykonaný na základe znaleckého posudku vypracovaného znalcom A.. E. G. Č.. X/XX/XXXX. Okresný súd Pezinok uznesením zo dňa 03.01.2013 udelil súhlas na zníženie najnižšieho podania na dražbu nehnuteľnosti na sumu 87.333,- eur napriek tomu, že cena nehnuteľnosti bola ocenená na sumu 131.000,- eur. Exekúciu neskôr vykonával exekútorsky úrad exekútorky H.. F. R. so sídlom X.. C.. Y. XXX, G. R..

Žalobcovia ďalej uviedli, že povinný (žalobca 2/) podal na Okresný súd Pezinok dňa 12.03.2013 návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by žalovanému 1/ (oprávnenému v exekučnom konaní) a žalovanej 2/ (súdnej exekútorke) bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu rozhodnutia prevodom vlastníctva akoukoľvek formou k predmetnej nehnuteľnosti (rodinnému domu), a to do rozhodnutia veci o určenie vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti. Napriek tomu, že súd o tomto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia doposiaľ nerozhodol, súdna exekútorka zrealizovala dražbu nehnuteľnosti dňa 25.02.2013, na ktorú bol udelený príklep rozhodnutím Okresného súdu Pezinok č. k. 15Er/1679/2008-203 zo dňa 03.04.2013, pričom túto nehnuteľnosť vydražil žalovaný 3/ za sumu 91.500,- eur. Žalobca 2/ podal dňa 08.03.2013 žalobu o určenie neplatnosti dražby predajom nehnuteľnosti (konanie bolo vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5C/66/2013).

Žalobcovia poukázali tiež na to, že na Okresnom súde Pezinok prebiehalo konanie sp. zn. 9C/140/2014 o vypratanie z predmetnej nehnuteľnosti, pričom zo žaloby je zrejmé, že žalovaný 3/ sa napriek tomu, že nebolo ukončené exekučné konanie, správa ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti, pričom má záujem ju užívať napriek tomu, že nie sú splnené podmienky k užívaniu. Keďže vydražiteľ (žalovaný 3/) a takisto aj súdna exekútorka (žalovaná 2/) sa správajú, ako keby vec exekúcie bola skončená, podľa žalobcov nie je vylúčené, že výťažok z dražby sa použije inak, ako to upravuje zákon.

Žalobcovia ďalej poukázali na to, že na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 8C/1/2016 prebiehalo konanie o obnove konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/315/2012.

Žalobcovia ďalej tvrdili, že žalobca 1/ je vlastníkom predmetného rodinného domu, čo vyplývalo i z postúpenia vlastníctva k rodinnému domu na základe dohody zo dňa 01.06.1999. Poukázali na to, že v roku 1985 bolo manželom L. (žalobcom 2/ a 3/) vydané stavebné povolenie na výstavbu rodinného domu v katastrálnom území X. na parcele č. XX, zastavané plochy a nádvoría, o veľkosti XXX m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX. Keďže žalobcovia 2/ a 3/ nemali na výplatu žalobcovi 1/ sumy 25.000,- Sk plus práce, dohodli sa, že na čas do výplaty mu prevedú predmetný rodinný dom do jeho vlastníctva, o čom spísali písomnú dohodu. Dohoda zo dňa 01.06.1999 bola uzavretá medzi žalobcami 2/ a 3/ na jednej strane a žalobcom 1/ na strane druhej, pričom jej predmetom boli práva vyplývajúce k stavbe predmetného rodinného domu. Týmto dňom si žalobca 1/ staval rodinný dom len pre seba. Touto formou sa účastníci dohody vysporiadali za materiál a práce vykonané na stavbe. Hodnota prác a materiálu vložených do predmetného rodinného domu bola 51.000,- eur. Táto suma predstavuje sumu cca 17.000,- eur vložených do domu zo strany žalobcu 1/ a úrok 10 % ročne za obdobie 20 rokov vo výške 34.000,- eur. Túto dohodu nikto nikdy nenapadol, preto došlo prinajmenšom k vydržaniu nehnuteľnosti. Dobromyseľnosť žalobcu 1/ vyplýva z ich dohody, pričom následná držba bola nerušená a nikdy nebola žalobcami 2/ a 3/ napadnutá. To, že žalobcovia 2/ a 3/ v predmetnom rodinnom dome bývajú, je len v spojení so súhlasom žalobcu 1/.

Pokiaľ ide o kolaudáciu, ktorá mala byť realizovaná podľa Mestského úradu v R. E. v roku 1988, podľa vyjadrenia žalobcov 2/ a 3/ im toto rozhodnutie nebolo nikdy doručené. Keďže ide o písomné rozhodnutie, ktoré sa musí doručiť, toto nemá žiaden účinok. Rodinný dom nebol nikdy skolaudovaný, pretože nikdy nebol dokončený podľa projektovej dokumentácie, a preto sa nedá skolaudovať (pre vážne nedokončené časti). O uvedenom svedčí protokol zo dňa 14.10.1988, podľa ktorého nie je postavená práčovňa, špajza, izba na 1. nadzemnom podlaží, namiesto izby je vytvorená kúpeľňa. Preto nemohol stavebný úrad dňa 17.11.1988 stavbu skolaudovať.

Žalobcovia takisto namietali, že v predmetnej exekúcii bol povinným len žalobca 2/, avšak stavebné povolenie bolo vydané žalobcovi 2/ i žalobcovi 3/. Poukázal na to, že zodpovednosť manželov je len čo do obvyklosti, preto súdny exekútor nemohol predávať i podiel žalobcu 3/.

2. Žalobu pôvodne podal iba žalobca 1/. Uznesením č. k. 18C/275/2013-126 zo dňa 02.08.2016 súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu pristúpili žalobcovia 2/ a 3/.

3. Žaloba pôvodne smerovala voči spoločnosti GOLD EDEN spol. s r.o., so sídlom Šamorínska 10, IČO: 35 850 639, ako žalovanému 1/ a súdnej exekútorke H.. F. R. ako žalovanej 2/. Uznesením č. k. 18C/275/2013-126 zo dňa 02.08.2016 súd pripustil, aby do konania na strane žalovaných pristúpil žalovaný 3/. Uznesením č. k. 18C/275/2013-356 zo dňa 14.05.2021 súd rozhodol o tom, že v konaní

pokračuje s právnym nástupcom pôvodného žalovaného 1/ (t. j. so súčasným žalovaným 1/), a to z dôvodu, že pôvodný žalovaný dňa 16.12.2017 zanikol zlúčením so súčasným žalovaným 1/ ako jeho právnym nástupcom. Tým istým uznesením súd pripustil, aby z konania vystúpila súdna exekútorka H.. F. R. ako žalovaná 2/ a aby do konania vstúpila na jej miesto súdna exekútorka H.. B. K., a to z dôvodu, že exekučné veci súdnej exekútorky H.. F. R. prešli na súdnu exekútorku H.. F.Í. K..

4. Žalobcovia v priebehu konania predložili nasledovné listinné dôkazy: protokol zo dňa 14.10.1988, kolaudačné rozhodnutie zo dňa 17.10.1988 spolu s doručenkami, čestné prehlásenie žalobcov 2/ a 3/ zo dňa 18.08.2014, odpoveď Okresného úradu L. zo dňa 12.04.2017, dohoda o postúpení práv, povinností a nárokov zo dňa 01.06.1999, návrh na zastavenie exekúcie predajom nehnuteľnosti zo dňa 02.09.2011, výpis z listu vlastníctva č. XXX, uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.11.2017 č. k. 5C/66/2013-16 a zápisnica o rekonštrukcii spisu, odvolanie proti rozhodnutiu Okresného národného výboru Bratislava vidiek zo dňa 15.09.2016, uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.01.2013 č. k. 15Er/1679/2008-193, uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 28.12.2012 č. k. 15Er/1679/2008-190, návrh na vylúčenie veci z exekúcie zo dňa 31.08.2012, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.02.2014 č. k. 6NcC/7/2014-14, určovací žaloba zo dňa 01.02.2020 spolu s potvrdením o prijatí návrhu zo dňa 04.02.2020.

5. Žalovaní 1/ a 3/ v rámci svojej procesnej obrany uviedli, že sa v celom rozsahu stotožňujú so skutkovými a právnymi závermi rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.03.2013 č. k. 10C/315/2012-55, ktorým bola žaloba žalobcu 1/ o vylúčenie veci z exekúcie zamietnutá z dôvodu, že žalobca 1/ neunesol v konaní bremeno tvrdenia a naň nadväzujúce dôkazné bremeno. Namietli, že žalobca 1/ nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, keďže nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby. Podľa žalovaných 1/ a 3/ žalobcovia v podanej žalobe neuvádzajú žiadne nové skutočnosti právneho či skutkového charakteru, ktoré by odôvodňovali začatie konanie vo veci samej. Relevantnosť dohody uzavretej medzi žalobcami bola spochybnená, keďže táto dohoda je pochybného vzhladu a bez notárskeho osvedčenia podpisov. Avšak aj v prípade, ak by táto dohoda bola medzi účastníkmi platne uzatvorená, k nadobudnutiu vlastníckeho práva žalobcom 1/ by nedošlo, pretože v zmysle § 133 Občianskeho zákonníka v spojení s § 28 a nasl. katastrálneho zákona by bol nevyhnutný vklad vlastníckeho práva do príslušného katastra nehnuteľností. Poukázali na to, že predmetný rodinný dom bol skolaudovaný už v roku 1988, odkedy existoval ako vec v právnom slova zmysle, a preto je vylúčené, aby sa následne v danej dohode prevádzali práva zo stavebného povolenia k rodinnému domu. Žalobca 1/ v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/315/2012 nepreukázal svoje vlastnícke právo, pričom jeho tvrdenie o vydržaní rodinného domu je v priamom rozpore s jeho doterajšími tvrdeniami. Žalobca 1/ nemohol predmetný rodinný dom vydržať aj z toho dôvodu, že ho po celý čas užívali žalobcovia 2/ a 3/. Ďalej poukázali na to, že rozvrhové konanie doposiaľ neprebehlo, a to aj z dôvodu opakovaných účelových podaní zo strany žalobcov. Dôležitou skutočnosťou je však to, že uznesením Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.04.2013 č. k. 15Er/1679/2008-203 súd schválil príklep udelený poverenou súdnou exekútorkou vydražiteľovi, keďže dražba prebehla v súlade so zákonom.

6. Žalovaní 1/ a 3/ v konaní predložili nasledovné listinné dôkazy: záložná zmluva č. XXX/XX, ručiteľská listina č. XX/XX, stavebné povolenie zo dňa 01.07.1985, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.02.2001 č. k. 34Cb/139/1996-94, vyhláška o dražbe nehnuteľnosti zo dňa 13.07.2011, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2003, uznesenie Okresného súdu Pezinok zo dňa 03.04.2013 č. k. 15Er/1679/2008-203, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.03.2016 č. k. 9C/140/2014-62, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.11.2019 č. k. 14Co/137/2018-117, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.03.2013 č. k. 10C/315/2012-55, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2015 č. k. 4Co/477/2013-97, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.03.2018 č. k. 8C/1/2016-56, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.08.2018 sp. zn. 7Co/180/2018, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 31.07.2018 č. k. 5C/66/2013-72, doložka právoplatnosti a vykonateľnosti k rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 31.07.2018 sp. zn. 5C/66/2013, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.10.2020 č. k. 6C/5/2020-184.

7. Súdna exekútorka H.. F. R. (pôvodná žalovaná 2/) v rámci procesnej obrany uviedla, že vlastníctvo inej osoby než povinného (žalobcu 2/) k predmetnému rodinnému domu nebolo v rámci exekučného konania potvrdené listinami, ako ani rozhodnutím súdu. Táto stavba nebola zapísaná do katastra nehnuteľností z dôvodu, že povinný si nesplnil svoju povinnosť a v zákonom stanovenej lehote a

ani dodatočne nepredložil príslušnej správe katastra doklady potrebné k zápisu stavby do katastra nehnuteľností. Súdna exekútorka zisťovala, či rodinný dom je vo vlastníctve povinného, pričom zistila, že v spise Mestského úradu R. E. sa nachádza nielen stavebné povolenie z roku 1985, ale aj kolaudačné rozhodnutie z roku 1988. Z uvedeného spisového materiálu bolo zrejmé, že stavba je užívateľská a že žalobca 2/ si kolaudačné rozhodnutie prevzal dňa 26.10.1988 doporučenou zásielkou. Na základe uvedeného je podľa súdnej exekútorke zrejmé, že stavebníkom, ako aj vlastníkom predmetného rodinného domu sú žalobcovia 2/ a 3/, pričom tvrdenia žalobcu 2/, že stavba nebola doposiaľ skolaudovaná a že on nie je jej vlastníkom, sú len jeho ďalším pokusom o marenie exekučného konania. Z uvedených dôvodov bola súdna exekútorka toho názoru, že samotná exekúcia vykonaná dražbou nehnuteľnosti prebehla v súlade s Exekučným poriadkom, vlastníctvo žalobcov 2/ a 3/ k predmetnému rodinnému domu bolo preukázané príslušnými listinami, žalobca 1/ nie je vlastníkom tejto nehnuteľnosti, a teda nie je dôvod na vylúčenie výťažku z dražby nehnuteľnosti z exekúcie.

8. Súdna exekútorka H.. F. R. v konaní predložila poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie č. XXXX XXXXXX zo dňa 04.01.2002.

9. Súdna exekútorka H.. B. K. (súčasná žalovaná 2/) sa k podanej žalobe nevyjadrila a v konaní ostala nečinná.

10. Súd si v konaní pripojil súdne spisy Okresného súdu Pezinok sp. zn. 15Er/1679/2008, sp. zn. 10C/315/2012 a sp. zn. 8C/1/2016.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených v súdnom spise a s obsahom exekučného spisu, pričom na základe vykonaného dokazovania a z nesporných (zhodných) skutkových tvrdení sporových strán zistil nasledovný skutkový stav:

12. Medzi stranami nebolo sporné, že na Okresnom súde Pezinok je vedené exekučné konanie pod sp. zn. 15Er/1679/2008, v ktorom žalobca 2/ vystupuje ako povinný (žalobca 3/ je manželom žalobcu 2/), žalovaný 1/ v ňom vystupuje ako oprávnený, žalovaná 2/ v ňom vystupuje ako súdna exekútorka a žalovaný 3/ v ňom vystupuje ako vydražiteľ predmetnej nehnuteľnosti. Žalobca 1/ sa vo všetkých súdnych konaniach prezentuje ako skutočný vlastník predmetnej nehnuteľnosti.

13. Uznesením zo dňa 28.12.2012 č. k. 15Er/1679/2008-190, právoplatným dňa 11.01.2013, exekučný súd návrh povinného zo dňa 05.09.2012 na zastavenie exekúcie zamietol. Povinný svoj návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti nie je on, ale žalobca 1/. Exekučný súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že povinný v exekučnom konaní opakovane robil úkony smerujúce k mareniu priebehu exekúcie. Uviedol tiež, že povinný za desať rokov vedenia exekúcie ani raz nespochybnil svoje vlastníctvo rodinného domu, urobil tak až týmto návrhom na zastavenie exekúcie a na základe fotokópie dohody zo dňa 01.06.1999, ktorá nebola notársky overená. Poukázal tiež na to, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nedochádza samotnou zmluvou, ale až na základe vkladu do katastra nehnuteľností, ktorý má konštitutívne účinky. Ďalej uviedol, že povinný si nespĺnil svoje zákonné povinnosti, keď nedal rodinný dom po skolaudovaní zapísať do katastra nehnuteľností. Povinný takisto nepodal návrh na zápis prevodu vlastníckeho práva k domu do katastra nehnuteľností, a teda predmetná dohoda nikdy nenadobudla účinnosť.

14. Nesporné bolo tiež to, že dňa 25.02.2013 súdna exekútorka vykonala dražbu predmetného rodinného domu, na ktorej udelila príklep žalovanému 3/ v zmysle § 146 Exekučného poriadku, pričom proti udeleniu príklepu neboli vznesené námietky. O priebehu dražby a o udelení príklepu súdna exekútorka spísala zápisnicu, ktorú predložila exekučnému súdu spolu s návrhom na schválenie príklepu v zmysle § 148 Exekučného poriadku. Uznesením zo dňa 03.04.2013 č. k. 15Er/1679/2008-203, právoplatným dňa 06.05.2013, súd schválil príklep udelený súdnou exekútkou žalovanému 3/ ako vydražiteľovi. Exekučný súd v tomto uznesení skonštatoval, že dražba prebehla v súlade s Exekučným poriadkom. Skonštatoval tiež, že žalovaný 3/ ako vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie. Zaplatením najvyššieho podania a schválením udeleného príklepu sa žalovaný 3/ stal v zmysle § 150 ods. 2 Exekučného poriadku vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu.

15. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.03.2013 č. k. 10C/315/2012-55 súd zamietol návrh žalobcu 1/ na vylúčenie veci z exekúcie podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku. Súd v rozsudku

skonštatoval, že žalobca neunesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno ohľadom rozhodujúcich skutočností (najmä existencia nadobúdacieho vlastníckeho titulu), pretože v konaní vlastne ani sám nevedel, aký má vlastnícky vzťah k veci postihnutej výkonom rozhodnutia. Súd naopak skonštatoval, že predmetný rodinný dom bol skolaudovaný v roku 1988, čo priamo vylučuje, aby mohli byť v roku 1999 postúpené práva zo stavebného povolenia z roku 1985. Nehnuteľnosť ako vec v právnom zmysle musela existovať v čase kolaudácie, prevod vlastníckeho práva k rodinnému domu preto musel mať písomnú formu a musel byť povolený vkladom vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Poukázal tiež na to, že záložná zmluva z roku 1993 preukazuje, kto sa cítil byť vlastníkom veci pred uzavretím dohody o postúpení práv z roku 1999. Na odvolanie žalobcu 1/ bol predmetný rozsudok potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2015 č. k. 4Co/477/2013-97.

16. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 14.03.2018 č. k. 8C/1/2016-56 bola žaloba žalobcu 1/ na obnovu konania vedeného na tomto súde pod sp. zn. 10C/315/2012 zamietnutá. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.08.2018 sp. zn. 7Co/180/2018 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený.

17. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 31.07.2018 č. k. 5C/66/2013-72 bola žaloba žalobcu 2/ proti žalovanému 1/ a súdnej exekútorke (právnej predchodkyňi žalovanej 2/) o určenie neplatnosti dražby zamietnutá. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.05.2020 č. k. 14Co/299/2018-100.

18. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 15.03.2016 č. k. 9C/140/2014-62 bolo na základe žaloby žalobcu (v tomto konaní v postavení žalovaného 3/) proti žalovaným (v tomto konaní v postavení žalobcov 2/ a 3/) o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti rozhodnuté tak, že žalovaným bola uložená povinnosť vypratať predmetnú nehnuteľnosť (rodinný dom) a odovzdať ju žalobcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.11.2019 č. k. 14Co/137/2018-117 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený.

19. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.10.2020 č. k. 6C/5/2020-184 bola žaloba žalobcu 1/ proti žalovaným (v tomto konaní v postavení žalobcov 2/ a 3/) o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti zamietnutá. V uvedenom rozsudku súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že sporná nehnuteľnosť bola vo vlastníctve žalovaných, avšak schválením príklepu udeleného dňa 25.02.2013 zo strany exekučného súdu sa vlastníkom stala spoločnosť FactoFin Plus, spol. s r.o. (žalovaný 3/ v tomto súdnom konaní). Keďže vlastnícke právo svedčí tejto spoločnosti (v tomto konaní v postavení intervenienta), žalovaní nemohli byť v spore pasívne vecne legitimovaní. Súd poukázal tiež na to, že žalobca 1/ nemal v konaní naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, keďže rozhodnutím vo veci by sa neodstránila spornosť práva a neistota v právnom vzťahu týkajúcom sa vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pretože vyhovie žalobe by malo za následok ďalší súdny spor medzi žalobcom 1/ a intervenientom, ktorý takisto deklaruje vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Tento rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť, keďže voči nemu bolo podané odvolanie, o ktorom odvolací súd zatiaľ nerozhodol.

20. V rámci právneho posúdenia veci vychádzal súd z nasledovných ustanovení právnych predpisov:

21. Podľa § 243h ods. 1 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok"), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

22. Podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.06.2016 právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie podľa osobitného predpisu (Občiansky súdny poriadok, od 01.07.2016 do 31.03.2017 žalobou na vylúčenie veci z exekúcie podľa Civilného sporového poriadku, pozn. súdu).

23. Podľa § 150 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, ak vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie a súd udelenie príklepu schválil, stáva sa vydražiteľ vlastníkom nehnuteľnosti ku dňu udelenia príklepu.

24. Podľa § 46 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "Občiansky zákonník") písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

25. Podľa § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa prevádza nehnuteľná vec na základe zmluvy, nadobúda sa vlastníctvo vkladom do katastra nehnuteľností podľa osobitných predpisov, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

26. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

27. Podľa § 130 ods. 1 prvej vety Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným.

28. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcov je zjavne nedôvodný. Konanie o vylúčenie veci z exekúcie podľa § 55 ods. 1 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.03.2017) sa začína na návrh tretej osoby, ak súdny exekútor zahrnul do súpisu vec, o ktorej táto tretia osoba tvrdí, že je jej vlastníctvom. Aktívne vecne legitimovaným na podanie žaloby na vylúčenie veci z exekúcie je len tvrdý vlastníctvom veci. Pasívne vecne legitimovaným v tomto konaní je len oprávnený v exekučnom konaní. Povinný nie je stranou sporu v konaní o vylúčenie veci z exekúcie, takisto ním nie je súdny exekútor, resp. vydražiteľ nehnuteľnosti.

29. Samotné podanie žaloby o vylúčenie veci z exekúcie nemá za následok prerušenie exekučného konania a nemá za následok ani odklad exekúcie. Súdny exekútor môže aj po podaní žaloby o vylúčenie veci z exekúcie v exekúcii pokračovať, vykonávať úkony exekučnej činnosti a realizovať predaj veci na dražbe aj vtedy, ak konanie o vylúčenie veci z exekúcie nebolo právoplatne skončené. Opačný výklad by mal za následok, že dražba by mohla zabrániť akákoľvek treťou osobou podaná žaloba (opakovaná alebo aj zjavne nedôvodná) o vylúčenie veci z exekúcie. Ak pred začatím dražby tretia osoba preukáže, že podala žalobu o vylúčenie veci z exekúcie, súdnemu exekútorovi vzniká len povinnosť o tejto skutočnosti informovať záujemcov (§ 140 ods. 2 Exekučného poriadku); dražbu, ak tomu nebráni povolenie odkladu exekúcie, však možno vykonať. Návrh na odklad exekúcie môže podať aj osoba, ktorá podala žalobu o vylúčenie veci z exekúcie z dôvodu, že možno očakávať, že exekúcia bude zastavená. Ak tretia osoba návrh na odklad exekúcie nepodá, resp. jej návrhu na odklad exekúcie nebolo vyhovené, a exekútor predá vec skôr, než bolo o žalobe na vylúčenie veci z exekúcie rozhodnuté, táto tretia osoba sa môže v konaní o vylučovacej žalobe po pripustení zmeny žalobného petitu domáhať vylúčenia výťažku z dražby z rozvrhu, prípadne vydania výťažku oprávneným v prípade, že rozvrhové konanie bolo skončené a výťažok vydaný oprávnenému (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13. októbra 2011 sp. zn. 3 MCdo 20/2010, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 48/2012).

30. V konaní o vylúčenie výťažku z dražby z rozvrhu sú vecne legitimované tie isté osoby, ako v konaní o vylúčenie veci z exekúcie (keďže obsahovo ide o ten istý typ žaloby, ktorý má svoj základ v § 55 ods. 1 Exekučného poriadku): aktívne vecne legitimovaná je tretia osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola vlastníkom spornej veci, pasívne vecne legitimovaný je oprávnený v exekučnom konaní. Schválením udeleného príklepu a zaplatením najvyššieho podania sa vydražiteľ draženej nehnuteľnosti stal jej vlastníkom, a to bez ohľadu na to, či povinný v exekučnom konaní bol jej vlastníkom alebo nie. Ustanovenie § 150 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 totiž tvorí výnimku zo zásady nemo plus iuris, keď uprednostňuje ochranu dobromyseľného nadobúdateľa (porovnaj uznesenie veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. apríla 2021 sp. zn. 1VOBdo/2/2020). Tvrdnému vlastníkovi preto neostáva nič iné, než domáhať sa žalobou vylúčenia výťažku z dražby z rozvrhu (resp. po rozvrhovom pojednávaní vydania rozvrhnutého výťažku od oprávneného).

31. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovia 2/ a 3/ (ako povinní v exekučnom konaní) nemohli byť v tomto spore za žiadnych okolností aktívne vecne legitimovaní na podanie žaloby. Rovnako platí, že žalovaný 3/ ako vydražiteľ predmetnej nehnuteľnosti a žalovaná 2/ ako súdna exekútorica poverená vykonaním exekúcie nemohli byť v tomto spore za žiadnych okolností pasívne vecne legitimovaní. Navyše, žalovaná 2/ vystupuje v predmetnom exekučnom konaní ako súdna exekútorica poverená

vykonaním exekúcie, a teda ako orgán verejnej moci, voči ktorému nie je prípustná žaloba v civilnom sporovom konaní (pokiaľ zákon výslovne nestanovuje inak), keďže nejde o súkromnoprávny spor. Proti postupu a rozhodnutiam súdneho exekútora v exekučnom konaní sú prípustné opravné prostriedky podľa Exekučného poriadku, a nie žaloba podľa Civilného sporového poriadku. Ak súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu spôsobí škodu, za takto spôsobenú škodu zodpovedá štát podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Medzi žalobcami a žalovanou 2/ neexistuje žiaden súkromnoprávny vzťah a ani žiaden súkromnoprávny spor, preto je argumentácia žalobcu 1/, že súdnu exekútoru žaluje ako súkromnú osobu, v celom rozsahu nedôvodná. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie súd žalobu žalobcov 2/ a 3/ voči žalovaným 1/ až 3/ zamietol. Pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie súd zamietol žalobu žalobcu 1/ voči žalovaným 2/ a 3/.

32. Do úvahy teda prichádzala len žaloba žalobcu 1/ ako tvrdeného vlastníka spornej nehnuteľnosti proti žalovanému 1/ ako oprávnenému v exekučnom konaní. Ako uviedol konajúci súd už vyššie, v zmysle § 55 ods. 1 Exekučného poriadku sa tvrdený vlastník veci môže domáhať proti oprávnenému civilnou žalobou vylúčenia tejto veci z exekúcie. Ak súdny exekútor predá vec na dražbe skôr, než bolo o žalobe na vylúčenie veci z exekúcie rozhodnuté, tvrdený vlastník veci sa môže v konaní o vylučovacej žalobe po pripustení zmeny žalobného petitu domáhať vylúčenia výťažku z dražby z rozvrhu, resp. vydania výťažku oprávneným v prípade, že rozvrhové konanie bolo skončené a výťažok vydaný oprávnenému. Ak ale bola žaloba žalobcu (tretej osoby) o vylúčenie veci z exekúcie meritórne prejednaná a právoplatne zamietnutá, ten istý žalobca sa už nemôže ďalšou žalobou (po vydražení veci) domáhať vylúčenia výťažku z dražby z rozvrhu. Je tomu tak preto, že v konaní o vylúčenie veci z exekúcie bolo medzi stranami sporu právoplatne rozhodnuté, či predmetná vec patrí do exekúcie, a teda či žalobca je alebo nie je vlastníkom tejto veci. Právoplatný rozsudok súdu, ktorým bola žaloba žalobcu o vylúčenie veci z exekúcie zamietnutá, je v zmysle § 228 ods. 1 Civilného sporového poriadku (resp. v zmysle § 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) záväzný pre strany sporu a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán sporu po právoplatnosti rozsudku. Na opätovné podanie žaloby medzi tými istými sporovými stranami (resp. ich právnymi nástupcami), tentokrát o vylúčenie výťažku z dražby veci z rozvrhu výťažku, tak už neexistuje žiaden zákonný podklad.

33. Takáto situácia však presne nastala v prejednávanom prípade. Žalobca 1/ sa v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/315/2012 domáhal voči právnemu predchodcovi žalovaného 1/ (spoločnosti GOLD EDEN spol. s r.o.) vylúčenia predmetnej nehnuteľnosti (rodinného domu) z exekúcie vedenej na tom istom súde pod sp. zn. 15Er/1679/2008, Ex 1644/2001. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 27.03.2013 č. k. 10C/315/2012-55 bola žaloba žalobcu 1/ zamietnutá. Na odvolanie žalobcu 1/ bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.09.2015 č. k. 4Co/477/2013-97. Súd prvej inštancie i odvolací súd sa pritom žalobou žalobcu 1/ meritórne zaoberali a vecne o nej rozhodli, pričom dospeli k záveru, že žaloba žalobcu 1/ nie je dôvodná, pretože žalobca 1/ v konaní neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom rozhodujúcich skutočností, t. j. žalobca v konaní netvrdil také skutočnosti, na základe ktorých by mohol byť vlastníkom predmetného rodinného domu, a svoje tvrdenia ani nepreukázal. Tým bol medzi žalobcom 1/ a spoločnosťou GOLD EDEN spol. s r.o. (a teda aj žalovaným 1/ ako jej univerzálnym právnym nástupcom) právoplatne vyriešený spor, ktorý tak už nie je možné opätovne prejednať a rozhodnúť. Táto skutočnosť bola sama o sebe dostačujúcim dôvodom na zamietnutie žaloby žalobcu 1/ proti žalovanému 1/ (a takisto aj dôvodom na zamietnutie návrhu žalobcov na prerušenie konania).

34. Súd sa zaoberal aj otázkou, či v konaní nebola daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej v zmysle § 230 Civilného sporového poriadku, pričom dospel k záveru, že takáto prekážka v konaní daná nebola, keďže žalobný návrh v tomto konaní bol odlišný od žalobného návrhu v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/315/2012, a preto uprednostnil zamietnutie žaloby pred zastavením konania.

35. Nad rámec vyššie uvedeného konajúci súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 10C/315/2012. Žalobca 1/ ani v tomto konaní neuviedol také skutkové tvrdenia, na základe ktorých by aspoň v teoretickej rovine mohol nadobudnúť vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti (či už na základe dohody zo dňa 01.06.1999 alebo titulom vydržania). Naopak, z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že vlastníckmi predmetného rodinného domu boli po celý čas žalobcovia 2/ a 3/, ktorí sa v spolupráci so žalobcom 1/ všemožnými krokmi snažili mariť priebeh exekučného konania

vedeného proti nim so zrejým cieľom, aby neprišli o "svoj" rodinný dom, v ktorom po celý čas aj bývali. Za týmto účelom podali viacero účelových a zjavne bezúspešných (až šikanózných) žalôb, a to vrátane žaloby v tomto súdnom konaní. Takéto konanie žalobcov hraničí so zjavným zneužitím práva, ktoré v zmysle čl. 5 Civilného sporového poriadku nemôže požívať právnu ochranu.

36. Zo stavebného povolenia zo dňa 01.07.1985 vyplýva, že stavebné povolenie na stavbu rodinného domu bolo udelené stavebníkom - žalobcom 2/ a 3. Z kolaudačného rozhodnutia zo dňa 17.10.1988 vyplýva, že rodinný dom bol skolaudovaný, t. j. že stavba je užívania schopná a že uskutočnené zmeny na nej boli schválené v rámci kolaudačného konania. Toto kolaudačné rozhodnutie bolo doručené žalobcovi 2/ dňa 26.10.1988 a nadobudlo právoplatnosť dňa 17.11.1988. Kolaudačné rozhodnutie i doručka sú verejnými listinami v zmysle § 205 Civilného sporového poriadku, a teda potvrdzujú pravosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, pokiaľ nie je dokázaný opak. Žalobcovia pritom v konaní nepreukázali opak. Predmetný rodinný dom teda vznikol ako vec v právnom zmysle slova najneskôr v roku 1988, a preto nemohli byť dohodou zo dňa 01.06.1999 platne postúpené práva zo stavebného povolenia. Táto dohoda je preto absolútne neplatným právnym úkonom a už vôbec ňou nemohlo byť prevedené vlastnícke právo k rodinnému domu (keďže to ani nie je jej obsahom). Rodinný dom ako vec vznikol najneskôr v roku 1988, pričom žalobcovia 2/ a 3/ nespĺnili svoje zákonné povinnosti, keď nedali rodinný dom po skolaudovaní zapísať do katastra nehnuteľností. O tom, že sa žalobcovia 2/ a 3/ považovali za vlastníkov rodinného domu, svedčí aj skutočnosť, že v roku 1993 podpísali záložnú zmluvu č. XXX/XX, v ktorej založili rodinný dom v prospech banky. Žalobcovia 2/ a 3/ v tomto rodinnom dome aj po celý čas bývali, pričom svoje vlastnícke právo nespochybňovali ani v priebehu prvých desiatich rokov exekučného konania. Žalobcovia 2/ a 3/ začali spochybňovať svoje vlastnícke právo až v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 05.09.2012, kedy exekučnému súdu predložili aj dohodu zo dňa 01.06.1999. Dovtedy urobili v exekučnom konaní viacero podaní, v ktorých nedostatok svojho vlastníckeho práva nikdy nenamietali, ale práve naopak, z týchto ich podaní vyplývalo, že sa cítia byť vlastníkami predmetných nehnuteľností (pozemku a rodinného domu): námietky proti exekúcii zo dňa 27.04.2001, návrh na odklad exekúcie zo dňa 28.01.2003, vyjadrenie k znaleckému posudku zo dňa 25.05.2010, návrh na odklad exekúcie zo dňa 06.07.2010, návrh na zastavenie exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 02.09.2011, návrh na odklad exekúcie zo dňa 05.09.2011, oznámenie zo dňa 05.06.2012. V žiadnom z týchto podaní žalobcovia 2/ a 3/ nespochybnili svoje vlastnícke právo k predmetnému rodinnému domu. Aj z tohto dôvodu je zrejmé, že zo strany žalobcov ide len o účelové tvrdenia.

37. Keďže predmetný rodinný dom bol skolaudovaný už v roku 1988 (a teda vznikol ako vec v právnom zmysle slova), na prevod vlastníckeho práva k nemu bola potrebná písomná zmluva (s predpísanými formálnymi a obsahovými náležitosťami) a vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (§ 46 ods. 1 v spojení s § 133 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ani jedna z týchto podmienok splnená nebola, žalobca 1/ sa teda nemal ako stať vlastníkom rodinného domu. Dohoda o postúpení práv, povinností a nárokov zo dňa 01.06.1999 svojím obsahom nie je (písomnou) zmluvou o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pričom ani neobsahuje povinné formálne a obsahové náležitosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v zmysle § 31 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (napr. podpisy žalobcov 2/ a 3/ neboli úradne overené, dohoda neobsahuje vôľu vlastníkov nehnuteľnosti previesť vlastnícke právo k nej).

38. Žalobca 1/ nemohol predmetný rodinný dom ani vydržať, keďže nespĺnil ani jednu z podmienok stanovených v § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca 1/ v prvom rade žiadnym spôsobom nepreukázal, že mal túto nehnuteľnosť nepretržite v držbe po dobu najmenej 10 rokov. Práve naopak, v konaní bolo preukázané, že v rodinnom dome po celý čas bývali žalobcovia 2/ a 3/. Žalobca 1/ takisto nepreukázal svoju dobromyseľnosť, t. j. dobrú vieru o tom, že je so zreteľom na všetky okolnosti vlastníkom rodinného domu. Vydržanie hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. V prípade, že zmluva je neplatná pre vadu, o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť, alebo ak tu výnimočne titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ veci jej oprávneným držiteľom a pri splnení ďalších podmienok ju vydrží (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 01. marca 2011 sp. zn. 5 Cdo 30/2010). Ako však uviedol konajúci súd už vyššie, žalobca 1/ nedisponuje žiadnym takým nadobúdacím titulom (zmluvou), ktorý by v ňom mohol vyvolať úprimné presvedčenie, že je vlastníkom predmetného rodinného domu. Takýmto nadobúdacím titulom za žiadnych okolností nemohla byť dohoda o postúpení práv, povinností a nárokov zo dňa 01.06.1999, pretože každý priemerný človek by pri zachovaní obvyklej

opatrnosti dospel k záveru, že táto dohoda nie je spôsobilým nadobúdacím titulom (navyše za súčasnej absencie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, ako aj rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností).

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd žalobu žalobcov o vylúčenie výťažku z dražby nehnuteľností z rozvrhu výťažku zamietol.

40. Podľa § 164 Civilného sporového poriadku, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

41. Zástupca žalobcov na pojednávaní konanom dňa 14.10.2021 navrhol, aby súd konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6C/5/2020. Ako však súd uviedol už vyššie, predmet sporu bol medzi sporovými stranami (medzi žalobcom 1/ a žalovaným 1/) už právoplatne rozhodnutý, a preto ani nebol dôvod na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 6C/5/2020. Okrem toho bol súd toho názoru, že predmetné konanie je len ďalším bezúspešným uplatňovaním práva zo strany žalobcov v rade, už vopred odsúdeným na neúspech. Vlastníkom rodinného domu je totiž žalovaný 3/ (pozri bod 29. odôvodnenia tohto rozsudku), a preto by prípadná žaloba o určenie vlastníckeho práva mala smerovať proti nemu. Keďže žaloba žalobcu 1/ smerovala proti žalobcom 2/ a 3/ ako bývalým vlastníkom rodinného domu, títo jednak neboli v spore pasívne vecne legitimovaní, jednak žalobca nemohol mať naliehavý právny záujem na takomto určení (keďže by neodstránilo existujúcu "spornosť" vlastníckeho práva). Konajúci súd sa preto v celom rozsahu stotožnil so závermi rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.10.2020 č. k. 6C/5/2020-184 o (zjavnej) nedôvodnosti určovacej žaloby. Keďže na prerušenie konania nebol žiaden dôvod, súd návrh žalobcov na prerušenie konania zamietol.

42. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že v konaní plne úspešným žalovaným 1/ a 3/ priznal voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalovaná 2/ bola v konaní takisto v celom rozsahu úspešná, keďže jej však žiadne trovy konania nevznikli (zo spisu jej žiadne nevyplyvajú), súd jej ich náhradu nepriznal. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava II.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.